

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.35. Dagobertus Rex Franciæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

Magni recolunt, quamvis utrinque hoc Sæculum VII
 Festum Exaltationis S. Crucis nomine A. C. 629.
 tur, & aliunde certum habeatur, hoc Sup. l. IX. n.
 Festum illo Die diu ante Heraclii tempo- 43. v. Baron.
 ra fuisse celebratum. Is Judæos Jero- in Mart. R.
 solyma expulit, & saltem tribus millia- 14. Sept,
 riis abesse jussit; cumque Edeffæ versa- Theolp. an.
 retur, Ecclesiam, quam Cosroes Nesto- 19. Suid.
 rianis dederat, Catholicis reddidit. *Heract.*
 Ecclesiæ Majori Constantinopolitanæ Cle-
 ricisque, sicut prius, censum annum de-
 dit, ut pecunias in sumptus belli acce-
 ptas sensim solveret.

§. XXXV.

Dagobertus Rex Franciæ.

Heraclius Imperator ratam quoque ha-
 buit pacem initam cum Francorum *Fred. c. 62,*
 Rege, cujus Legati hoc anno 629. in
 Franciam redierunt, ubi tunc regnabat
 Dagobertus; nam Clotarius II. anno
 præterito 628. ex hac vita abierat, Re-
 gni sui quadragesimo quinto, ex quo
 Chilperico Patri suo successerat, & ad
 S. Vincentium prope Parisios, id est, ad
 S. Germanum de pratis sepultus est. Jam
 sex abhinc annis Clotarius Dagobertum
 filium suum Regno Austrasiæ præfecerat,
 dederatque Arnulphum Episcopum Me-
 tensensem & Pipinum (*) Majorem Domus,
 qui

c. 56.
 c. 47.
 c. 58.

(*) Hic est ille Pipinus celebratissimæ stirpis
Hist. Eccles. Tom. VIII. A a a Ca-

Sæculum VII qui Regem juvenem suis consiliis juva-
A. C. 629. rent. Et profecto! quamdiu his Con-

siliariis usus est, prosperitate & Gloria
 abundavit Regnum ejus; sed sub idem
 tempus S. Arnulphus Sedem suam & Au-
 lam Regis fugit, quantumcunque Dago-
 bertus repugnaret, qui, ut eum a pro-
 posito dimoveret, nihil intentatum reli-
 quit, minatus etiam, se ejus filium capi-

Vit. S. Arn.
n. 17. Act. B.
tom. 2. p. 154.

te plexurum. Vir Sanctus in solitudi-
 nem Vogesi montis prope Monasteria
 Remiremontii, & locum, ubi hodiedum
 Cella eremitica visitur, recessit, ibique
 anno circiter 640. obiit. Reliquiæ ejus
 Metas translatae adhuc hodie in celebri
 Abbatia, quæ ab ejus nomine nuncupa-
 tur, quiescunt. Ecclesia ipsius Memo-
 riam decimo octavo Julii colit.

Mart. Rom.
12. Jul.

Post S. Arnulphi discessum Dagober-
 tus adhucdum suo Austrasiæ Regno se-
 cundum Regulas Justitiæ præfuit, Pipi-
 num Majorem Domus & Cunibertum E-
 piscopum Coloniensem ad consilium ad-
 hibens.

Fred. c. 58.

Carolinæ Auctor, quoniam antiquiorem non in-
 venimus. Ex ipsius posteris genitus est Pipi-
 pus, ejus nominis tertius, Caroli Magni Pater, pri-
 mus ex ea familia Franciæ Rex. Ceterum no-
 bilissimum hoc Genus non ex Gallis vel Roma-
 nis, veteribus Galliarum Incolis, sed ex Francia
 Victoribus, qui ex Germania advenerant, sine du-
 bio originem traxit.

hibens. Verum Clotario fatis functo Sedem transtulit in Neustriam & a semita Justitiæ, quam huc usque tenuerat, recessit; nam Subditorum suorum Ecclesiarumque Bona rapiebat, ut ea thesauris suis inferret. Præterea in amore mulierum modum non tenuit; quippe anno 628. relicta Gomatrude, quam vivente patre duxerat, Nantildem, puellam, quæ in Palatio Reginae famulabatur, accepit, & anno sequente Regni sui octavo aliam insuper; nomine Ragnetrudem, amavit. Tandem tres habebat uxores, Nantildem, Ulfigundam & Berchildem, quæ tanquam Reginae colebantur, Concubinarum vero tantum numerum, ut Historiæ Scriptor vel sola nomina indicare nimis longum putaverit.

Sæculum VII
A. C. 629.

c. 60.

c. 58.

c. 59.

§. XXXVI.

S. Amandi Exilium.

Rex Dagobertus S. Amandum, reliquis Episcopis omnibus timide tacentibus, admitta crimina ingenua audacia sibi exprobrantem, e Regno suo ignominiose ejecit. Sanctus Episcopus in Regiones remotas abiit, Fidem Paganis prædicaturus. Interim cum Rex ex tot uxoribus necdum tamen ullam prolem suscepisset, eamque gratiam precibus a Deo flagitaret, adsunt, qui nuntiant Ragnetrudem ei filium peperisse, quod eum

Vit. S.
Aman. 15. to.
2. Act. B.
p. 715.

A a a 2

summo